

תת"ע 9080/01/17 - מדינת ישראל נגד מסרי אראם

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תת"ע 9080-01-17 מדינת ישראל נ' מסרי
תיק חיצוני: 90210329935

בפני	כב' סגן הנשיאה, השופט אלון אופיר
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	מסרי אראם

גזר - דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירה של נהיגת רכב במצב של שכרות.

בהתאם לעובדות כתב האישום עת נהג הנאשם ברכב נמצאה בדגימת אויר שנלקחה ממנו רמה של 630 מיקרוגרם אלכוהול בליטר אויר נשוף.

בתחילה כפר הנאשם באמצעות בא כוחו במיוחס לו והליך של הוכחות החל להישמע (נשמעה כל פרשת התביעה). עת החלה פרשת ההגנה והנאשם החל להעיד, התברר כי עדותו מהווה הלכה למעשה הודאה בביצוע העבירה ולאחר שמצב זה הוסבר לנאשם הוא בחר לקחת אחריות מלאה והורשע.

מטיעוני הצדדים לעונש עולה כי לנאשם רישיון נהיגה משנת 2015 ואין לחובתו כל עבר תעבורתי.

ב"כ המדינה עתר לענישה שאינה נופלת מפסילת המינימום הקבועה בחוק וביקש להחמיר עם הנאשם נוכח חריגת האלכוהול הגבוהה מעבר לרף המכסימאלי המותר בחוק.

בית המשפט המחוזי בבאר-שבע קבע בעפ"ת 25588-05-13 דניס דובקוב נגד מדינת ישראל את מתחם העונש לנסיבות של נהיגה במצב שכרות כאירוע בודד:

" מתחם העונש ההולם לעבירות שכרות מתחיל מטבע הדברים ברף של 24 חודשי פסילה, נוכח היות זה עונש המינימום על פי הפקודה. המתחם נע בין 24-36 חודשים לעבירת שכרות בודדת כאשר היסוד העיקרי בקביעת המתחם, הוא כמות האלכוהול.

גם עונש של מאסר, אינו חריגה מהמתחם. מתחם עונש המאסר בגין עבירה של נהיגה בשכרות נע בין עונש של מאסר על תנאי, ולעיתים אף ללא מאסר מותנה, לבין עונשי מאסר חמורים של שנה ויותר."

בפרשה זו הסביר הנאשם (עת העיד בפני) כי נהיגתו הייתה פרק זמן ניכר לאחר ששתה אלכוהול במהלך בילוי.

הנאשם סבר לתומו כי אין הוא תחת השפעה כבדה של אלכוהול (מה שהתברר בדיעבד כרחוק מן המציאות).

בעדותו בפני בית המשפט פרס הנאשם בצורה ישרה ובתום לה מוחלט את מאורעות הערב והלילה בו נהג במצב של שכרות.

התרשמתי מכנותו של הנאשם, ושוכנעתי כי אף שביצע עבירה חמורה, נטילת האחריות מצדו לגביה היא מלאה והוא הפנים באופן מוחלט את התנהגותו המסוכנת בפרשה זו.

הנאשם עצמו סטודנט נורמטיבי, ללא כל עבר פלילי או תעבורתי.

אני סבור כי בנסיבות המתוארות לעיל, נכון יהיה אם רף הענישה (למרות רף האלכוהול שנמדד) לא יעלה על פסילת המינימום הקבועה בחוק.

שוכנעתי ביחס לנאשם זה כי הסבירות לביצוע עבירה דומה מצדו בעתיד קטנה מאד ולכן הצורך בהרתעתו האישית באמצעות ענישה מחמירה אינו מתאים למקרה זה.

יחד עם זאת, צודקת התביעה כי אין הצדקה לענישה שהיא נמוכה מחלקו הנמוך של מתחם העונש ההולם.

אדגיש כי לו **לא** היה הנאשם חוזר בו מכפירתו ולוקח אחריות מלאה, יותר מסביר כי ענישתו הייתה קרובה לחלקו העליון של מתחם העונש ההולם.

החלטת הנאשם לקחת אחריות מלאה ולתאר באופן מדויק את מהלך התנהגותו בערב נשוא הפרשה המתוארת בכתב האישום, היא אשר מאפשרת באופן חריג גזירת ענישה שאינה חמורה מענישת המינימום הקבועה בחוק.

כדי שלא לפגוע בעתידו המקצועי של הנאשם, אני מחליט להימנע מרכיב של מאסר מותנה בפרשה זו, החלטה שגם היא אינה חורגת ממתחם העונש ההולם כפי שהוצג לעיל.

לפיכך, הנני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

א. קנס בסך 400 ₪ או 5 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם תוך 120 יום מהיום.

ב. הנני פוסל את הנאשם מלקבל או מלהחזיק את רשיון הנהיגה לתקופה של 24 חודשים.

מהפסילה בפועל תקוזז פסילה מנהלית בת 30 יום אותה כבר ריצה הנאשם.

עמוד 2

רשיון הנהיגה יופקד תוך 90 יום מהיום במזכירות בית המשפט ואם לא יעשה כן יחשב

הנאשם פסול מלנהוג אך פסילתו לא תימנה.

ג. הנני פוסל את הנאשם מלקבל או מהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתנה היום, ה' שבט תשע"ח, 21 ינואר 2018, בהעדר הצדדים.